

Tilbud om, at Vejle og Kolding skulle mødes og gaa sammen mod Vest. Jeg ved endog-
saa, at et Medlem af Vejle Byraad har
foreflaaet det. Det var altsaa ingen Trusel,
der bevirkede det, de have selv bestemt det.
Hvad dernæst det Spørgsmaal angaar, om
man kunde bygge Baner efter Jurisdiktions-
kredsene, vil jeg blot sige, at det Eksempel,
det ærede Medlem kom med, at Binding laa
inde ved Vejle og dog havde Jurisdiktion
ved Fredericia, passer ikke paa Forholdene i
Grindsted. Binding har 3 Mil med Land-
vejen og 3½ Mil med Banen til Fredericia,
men det viser sig, at Beboerne i Grindsted
haae mere end den dobbelte Beslængde til
deres Jurisdiktionsby. Jeg ønsker ikke, at
der skal ske andet, end at Vilkaarene maa
være lige baade for Vejle og Kolding. Det
ærede Medlem syntes at antyde, at jeg havde
villet, at de skulde være mere til Fordel for
Kolding end for Vejle; men det har jeg
aldrig udtalt.

Buff: Det skal ikke blive ret langt;
men jeg kan ikke godt lade det staa uimod-
sagt, naar det ærede Medlem for Esbjerg
(Bluhme), atter og atter siger, at alle, der
have taget Ordet i denne Sag, kun have talt
for de forskellige Byers Interesser (Af-
brydelse af Bluhme). Jo, det ærede Med-
lem har atter og atter gentaget, at vi kun
her kæmpe for, hvad de forskellige Byer
ønskede. Jeg vil for mit Vedkommende sige,
at jeg ikke har taget Ordet for at udtale mig
mod eller for nogen enkelt By's Interesser,
men jeg mener kun, at det Endringsforslag,
jeg har antydet, hvis Situationen forelaa
saadan, at vi i dette Øjeblik kunde faa
noget ud af denne Sag, var i Landboernes
Interesse. Der var ikke Tale om nogen By.
Vi danske Landboer leve jo hovedsagelig af
vår Udførsel, vi maa i det hele taget gøre
saa meget, som vi kunne, for at faa Udblandet
til at tage saa mange af vore Varer som
muligt og til saa høje Priser som muligt, og
Udførselsforholdet spiller derfor den største
Rolle for de danske Landmænd. Derfor har
jeg ment, at det vilde være naturligt, at
denne store Egn fik en Bane, og at den saa
fik saadanne Tilknætningspunkter baade vest-
paa og sydpaa, ligesom det passede bedst.
Hvis jeg har misforstaaet det ærede Med-
lem, vil jeg bede ham undskylde det; men
jeg har opfattet det saaledes, at han sagde,
at vi kun kæmpe for den ene eller den
anden By's Interesser, og dertil vil jeg i alt
Fald for mit Vedkommende sige, at jeg har
i denne Sag ikke Interesse for andre end Land-
boerne. Det ærede Medlem kan ikke nægte, at

han har sagt, at han altid gerne vilde være
høflig, at han gør sig megen Flid for at
være høflig mod sine Modstandere og mod
dem, der ikke ere enige med ham, men det
ærede Medlem vil heller ikke nægte, at han
sagde om Ribe Amtsråd: „endog Ribe
Amtsråd.“ Det var, som om Ribe Amtsråd
stod i anden Række med at ville være med
til at gøre noget for Banen. Endog Ribe
Amtsråd var han overbevist om vilde gøre
noget, hvis det kom til dem. Men Forhol-
det er jo i dette Øjeblik det, og derfor fore-
kommer det mig, at der ikke er Grund for
nogen Part til at blive hidsig, at der er
intet af de paagældende Amtsråd, der har
bevilget en eneste Dre til disse Baner, og
naar der er saa langt igen, naar Stillingen
er saaledes, som den højtærede Indenrigs-
minister skildrede den, er der ikke stor Grund
til at blive varme i en Debat om disse
Baner, thi de komme ikke til at foreligge
praktisk for det første. Naar det ærede
Medlem for Ribe Amts 4de Valgtreds (L.
Rasmussen) drøftede sig til at sige, at jeg
ikke har anden Interesse end Bramminge,
vil jeg, inden itg slutter, nedlægge en Ind-
sigelse derimod. Hvis jeg ikke troede, at det
var det naturligeste og rigtigste i Sagens
Interesse, vilde jeg ikke fremføre det, men
det skulle de Herrer komme til at forstaa,
at naar vi faa den midtjydske Længdebane,
og det vente vi alle paa, Syd paa fra Silke-
borg, vil det naturligste være en Tilknæ-
tning til denne Bane og en Station, hvor
vi kunne gaa Syd paa, om vi ville, og Vest
paa, om vi ville. Det kunde naturligvis
aldrig falde mig ind at ville tale om Hel-
sted eller Brørup eller den Station, der
ligger mellem Esbjerg og Bramminge, men
hvis der havde udgaaet en Bane Syd paa,
vilde jeg have anset det for den naturligste
Ting af Verden, at den midtjydske Længde-
bane maatte knyttes til den. Jeg synes, at
det er selvsølgelig og naturligt ved denne
Behandling, som kan anses som en foreløbig
Behandling, at fremdrage dette Punkt, thi
jeg føler mig overbevist om, at naar det
kommer til at foreligge praktisk med Udsigt
til Gennemførelse, vil det meget store Flertal
af denne ærede Forsamling være enig
med mig i, at vi knytte den midtjydske
Længdebane til den Station, hvor der gaar
Bane til Thykland og til den bedste Havn,
vi have i Jylland, Esbjerg. Det har jeg
fundet Anledning til at sige, inden jeg slutter,
skønt ogsaa jeg saavel er Repræsentant for
en By som for Landet, men først og fremmest
mener jeg, at vi skulle tale for Landbrugets
Interesse, thi det er derigennem, at vi
indirekte hjælpe Byerne.